

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Unilever Italia Mkt. Operations Srl/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-680/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Artykuł 102 TFUE – Pozycja dominująca – Przepisanie producentowi działań jego dystrybutorów – Istnienie więzi umownych między producentem a dystrybutorami – Pojęcie „jednostki gospodarczej” – Zakres stosowania – Nadużywanie – Klauzula wyłączności – Konieczność wykazania skutków rynkowych]

(2023/C 83/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Unilever Italia Mkt. Operations Srl

Druga strona postępowania: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

przy udziale: La Bomba Snc

Sentencja

- 1) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że działania podjęte przez dystrybutorów należących do sieci dystrybucyjnej produktów lub usług producenta posiadającego pozycję dominującą można przypisać temu producentowi, jeżeli zostanie stwierdzone, że działania te nie zostały podjęte w sposób niezależny przez tych dystrybutorów, lecz stanowią część polityki ustalonej jednostronnie przez tego producenta i realizowanej za pośrednictwem wspomnianych dystrybutorów.
- 2) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku istnienia klauzul wyłączności zawartych w umowach dystrybucyjnych organ ochrony konkurencji jest zobowiązany, w celu stwierdzenia nadużycia pozycji dominującej, do ustalenia, w świetle wszystkich istotnych okoliczności i z uwzględnieniem w szczególności analiz ekonomicznych przedstawionych w danym przypadku przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą co do braku zdolności rozpatrywanych zachowań do wykluczenia z rynku równie skutecznych konkurentów jak to przedsiębiorstwo, że klauzule te mają zdolność do ograniczenia konkurencji. Zastosowanie testu zwanego „testem równie skutecznego konkurenta” ma charakter fakultatywny. Jednakże jeżeli wyniki takiego testu zostaną przedstawione przez zainteresowane przedsiębiorstwo w toku postępowania administracyjnego, organ ochrony konkurencji jest zobowiązany zbadać jego moc dowodową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 8.3.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 stycznia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État – Francja) – Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF) i in./Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

(Sprawa C-147/21 ⁽¹⁾, CIHEF i in.)

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty biobójcze – Rozporządzenie (UE) nr 528/2012 – Artykuł 72 – Swobodny przepływ towarów – Artykuł 34 TFUE – Możliwość przyjęcia przez państwa członkowskie środków ograniczających w dziedzinie praktyk handlowych i reklamy – Sposoby prowadzenia sprzedaży niewchodzące w zakres stosowania art. 34 TFUE – Względy uzasadniające – Artykuł 36 TFUE – Cel ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska – Proporcjonalność]

(2023/C 83/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comité interprofessionnel des huiles essentielles françaises (CIHEF), Florame, Hyteck Aroma-Zone, Laboratoires Gilbert, Laboratoire Léa Nature, Laboratoires Oméga Pharma France, Pierre Fabre Médicament, Pranarom France, Puresentiel France

Druga strona postępowania: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Sentencja

1) Artykuł 72 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 334/2014 z dnia 11 marca 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że:

- stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wymaga umieszczenia wzmianki – poza wzmianką przewidzianą w tym artykule – na reklamie skierowanej do specjalistów na rzecz produktów biobójczych należących do grup produktowych 2 i 4, ujętych w kategorii 1 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do tego rozporządzenia, oraz grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do wspomnianego rozporządzenia;
- oraz nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakazuje skierowanej do ogółu społeczeństwa reklamy produktów biobójczych należących do grup produktowych 2 i 4, ujętych w kategorii 1 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do rozporządzenia nr 528/2012, zmienionego rozporządzeniem nr 334/2014, oraz grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do tego rozporządzenia.

2) Artykuły 34 i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakazuje określonych praktyk handlowych, takich jak zniżki, rabaty, upusty, zróżnicowanie ogólnych i szczególnych warunków sprzedaży, dostarczanie darmowych sztuk lub jakiegokolwiek równoważne praktyki, dotyczących produktów biobójczych należących do grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do rozporządzenia nr 528/2012, zmienionego rozporządzeniem nr 334/2014, w sytuacji gdy uregulowanie to jest uzasadnione celami ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, jest odpowiednie do zapewnienia osiągnięcia tych celów oraz nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego;
- oraz nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zakazuje skierowanej do ogółu społeczeństwa reklamy produktów biobójczych należących do grup produktowych 2 i 4, ujętych w kategorii 1 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do tego rozporządzenia, oraz grup produktowych 14 i 18, ujętych w kategorii 3 tych grup produktowych, figurujących w załączniku V do wspomnianego rozporządzenia, w sytuacji gdy uregulowanie to jest uzasadnione celami ochrony zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, jest odpowiednie do zapewnienia osiągnięcia tych celów oraz nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 215 z 29.6.2020.